

Obsah.

Str.

Díl I.

Ježíš božský Mesiáš.

Ú v o d.

Jest mezi čtvrtým evangeliem a synoptiky rozpor o mesiášství Ježíšově? 5

§ 1.

Jan Křtitel hlásá božského Mesiáše dle čtvrtého evangelia i dle synoptikův. — Ve čtvrtém evangeliu poukazuje Jan Křtitel na výkupnou smrt Ježíšovu, u synoptiků na soud, který Ježíš konati bude. — Význam svědectví Křtitele o božském Mesiáši 6

§ 2.

U synoptiků zjevuje Ježíš svou mesiášskou důstojnost opatrně. — Židé očekávali Mesiáše mocného a slavného, a nikoliv poníženého a trpícího. — Předčasné zjevení mesiášské důstojnosti bylo by způsobilo u Židů jitření proti římské vládě 14

§ 3.

Ježíš projevuje ve čtvrtém evangeliu i u synoptiků s důstatek svůj úmysl, aby byl jako Mesiáš poznán a uznán. — Vypravování sv. Marka tomuto úmyslu neodporuje. — Určitější projevy mesiášské důstojnosti ve čtvrtém evangeliu jsou odůvodněny úmyslem spisovatelovým . . . 23

§ 4.

Vyznání Petrovo u Caesaree Filipovy. — Ježíš neodmítá důstojnosti mesiášské, nýbrž na víru učedníků v tuto svou důstojnost navazuje předpověď o Mesiáši trpícím a umírajícím. — Svätý Petr vyznává, že Ježíš jako Mesiáš jest vysoko povznesen nade všechny poslance Boží, že jest bohorovným Mesiášem. — Název „Syn Boží“ neoznačuje pouze dokonalejší Ježíšovu znalost Boha Otce a není totožný s názvem Mesiáš. — Odtud, že pouze dle zprávy sv. Matouše sv. Petr Ježíše nazval Synem Boha živého, nelze usuzovati, že tato slova nejsou původní a pravá 34

§ 5.

Odpověď Ježíšova daná veleknězi v sezení velerady. — Ježíš neodmítl všeliké rozpravy o své mesiášské důstojnosti; byl k smrti odsouzen proto, poněvadž se zcela otevřeně prohlásil za Syna člověka, sedícího na pravici Boží a přicházejícího na oblacích nebeských. Význam této odpovědi Ježíšovy

49

Díl .

Ježíš pravý Syn Boží.

§ 6.

Dle synoptiků jest Ježíš pravý Syn Boží. Tak jest líčen u sv. Marka, jehož spis právě protestantská kritika za nejstarší mezi evangeliemi synoptickými uznává. Synoptikové nepromítají ve svých spisech víru prvoobce křesťanské, nýbrž popisují život Páně dle skutečných událostí

60

§ 7.

Ježíš jest vůči nebeskému Otci ve zcela jiném poměru než lidé. Kdykoliv ho má na zřeteli, vždy nazývá Boha slovy „můj Otec“, a nikdy „náš Otec“

69

§ 8.

Ježíš si vede jako svrchovaný zákonodárce a učitel. Ježíš prohlásil se za zaslíbeného a od Boha povolného Mesiáše a chtěl býti jako takový uznán. Pokusy moderních kritiků proti této historické pravdě, již Ježíš tolikráté projádril, jsou naprosto marny

72

§ 9.

Ježíš koná zázraky z vlastní moci a udílí tuto moc svým učedníkům. Svým zázrakům neupíral významu, když vzhledem k nevěře nebo klamným představám o Mesiáši je konati se zpěchoval nebo je rozhlašovati zapovídal .

77

§ 10.

Ježíš Vykupitel z hříchů. Odpuštění hříchů předpovídali proroci jako dobro mesiášské. Toto souvisí s osobou Ježíšovou; zasloužil nám je, an na kříži za nás umřel. Smrt Páně byla obětí smírnou a náměstnou za hříchy lidstva. Tak nazíral na smrt svou Ježíš historický jak u výroku o výkupném, tak ve slovech při poslední večeři pronesených. Svatý Pavel tuto nauku Páně pouze prohloubil a rozšířil

84

§ 11.

Význam osoby a nauky Ježíšovy pro každého jednotlivce. Stanovisko, jaké kdo vůči Ježíšovi zaujme, bude pro něho rozhodujícím na tomto i na onom světě

100

§ 12.

Ježíš jest v království Božím svrchovaným Pánem a vládcem, jakož i neomezeným soudcem	105
---	-----

§ 13.

Ježíš jest Syn Boží s Otcem soupodstatný. Toto sebevědomí projevil 1. jako dvanáctiletý hoch ve chrámě, Luk. 2, 41.—50.; 2. výrokem o výstižné znalosti Otce, kteráž výhradně Synu přísluší, Mat. 11, 25. n.; Luk. 10, 21. n.; 3. výrokem v evangeliu sv. Marka 13. 24.; 4. v podobnosti o vinařích; 5. v rozhovoru s farisei zahájeném otázkou: „Co se vám zdá o Kristu? Cí jest syn?“; 6. slavnostním prohlášením po svém zmrtvýchvstání, Mat. 28, 18. 19.	114
1. Božské sebevědomí dvanáctiletého Ježíše	116
2. Výstižná znalost Otce, kterou má jedině Syn	119
3. O tom dni nebo hodině žádný neví, ani andělé v nebi, ani Syn, jedině Otec	124
4. Ježíš jediný nejmilejší Syn a dědic nebeského Otce	127
5. Dotaz Ježíšův k fariseům: „Co se vám zdá o Kristu? Cí jest syn?“ a význam jeho. Zcela pochybený výklad kritiky protestantské, že Mesiáš synem Davidovým není nebo že názor o Mesiáši jako synu Davidově jest mylný	129
6. Slavnostní projev božského sebevědomí z úst Zmrtvýchvstalého	133
Závěr	137